

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

SLOVENSKÁ MOZAIKA PANNY MARIE SEDMIBOLESTNÉ V BAZILICE V NAZARETĚ
PAMÁTKA 15. ZÁŘÍ

foto: M. Ohřálová

ZÁŘÍ 2012

SLŮVKO FARÁŘE

Ach ti naši ministranti.

Zrovna nejlepší nápad to na začátku asi nebyl – myslím zorganizovat s ministranty brigádu. Vždyť jsou to ještě děti a neměly by těžce pracovat. A co, když se jim stane úraz? Kdo ponese zodpovědnost? Kdo jim dá napít a pak ještě alespoň malou svačinu? V jakém stavu jsou pracovní pomůcky, které budou používat? Kdo dohlédne, aby nepadly vyčerpáním? Anebo naopak, co když pracovat neumějí? Takové a ještě jiné otázky mi kroužily hlavou... Ale nedá se nic dělat. V neděli 19. srpna při obou bohoslužbách v ohláškách vyhlášení brigády na úterý 21. srpna zaznělo, nedalo se už tím pádem nikam couvnout.

Cíl brigády: vyklidit a vyčistit farní šopy (česky kůlnu), probrat nepotřebné věci charakteru harampádí, potřebný materiál naskládat systematicky zpět a tím nachystat prostor pro případné „nárazové“ akce a uskladnění materiálu např. pro blížící se opravu našich varhan, trámův, omítek atd.

V úterý před devátou se fakt skoro všichni sešli. Říkám si v duchu: „Tak to je průsvih, co teď s nimi?“ No nic, začneme.

Náradí bylo dostatek, ale třeba starší odhrnovače sněhu jsme v tom horkém srpnovém dni moc nepoužívali (obr.č.1).

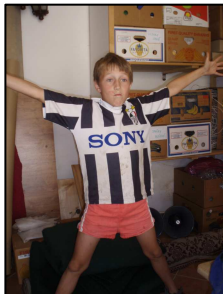
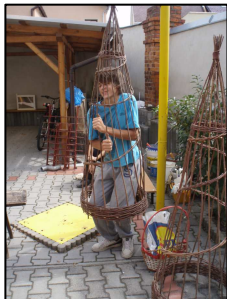
Nejdříve tedy vyklizení prostoru . Některá prkýnka byla pro jednoho pracovníka velmi těžká, tak jsme si pomáhali navzájem . Vnitřek šopy po vyklizení vypadal velmi prostorně.

Následovalo průběžné ukládání materiálu, kdy někteří objevili své vyložené stavitelské vložky .

Pokud někdo porušoval pracovní morálku, následoval trest v podobě uklizení pracovníka z dohledu jiných nebo vyložení uvěznění .

Na otázku, zda mají pracovníci hlad, naznačil jeden z nich, že „táááakový veliký“ . Před polednem tedy přece jen došlo i na svačinu, která přišla velmi vhod .

No a co dodat na závěr? Když po sobě i jídelní stůl uklidili a pak krásně naskládali potřebný materiál do vyčištěné kůlny, nezbyvá mi, než hodně poděkovat.

A jaký byl konečný stav? Úrazy – 0, modlitba před jídlem – 1, zbylé klobásky – 0, zbylé minerálky a kofoly – 0, děkovaná modlitba po jídle – no kdoví, zda byla 😊.

Milí rodiče, děkuji vám, že jste služebníky oltáře do tak riskantního podniku pustili.

Pavel Kuchař, farář

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na září 2012

Den	Datum	Místo a čas	Úmysl	Pozn.
Po	3.9.	18.00	Za Michala Bako, rodiče a švagra	
Út	4.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	5.9.	18.00	Za + Brigitu Gelnarovou a otce	
Čt	6.9.	18.00	Poděkování P.Bohu, P.Marii a sv. Josefovi za dar ...	
Pá	7.9.	6.30	Za + Jiřinu Očkovou (měsíční)	1. pátek
Pá	7.9.	Záb 18.00	Za Josefa Stanovského, dvoje rodiče a zetě	1. pátek
So	8.9.	7.00	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví, + manžela ...	
Ne	9.9.	7.00	Za + členy MO KDU-ČSL z D.Benešova	
Ne	9.9.	Záb 8.30	Za + rodiče a prarodiče z obou stran	
Ne	9.9.	10.00	Za dar zdraví, + manžela, bratra a rodiče z obou stran	
Po	10.9.	18.00	Na poděkování p:bohu za přijaté milosti, prosba o ...	
Út	11.9.	6.30		
St	12.9.	18.00	Za Helenu Prchalovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	13.9.	Záb 18.00	Za Valtra Kotalu, dvoje rodiče, dva švagry a duše v očistci	
Pá	14.9.	ČK 17.00	Za živé a + farníky a dobrodince kaple	Pout'
So	15.9.	11.00	Poděkování P.Bohu za úrodu zemskou	
Ne	16.9.	7.00	Poděkování za dar víry a zdraví, za živou rodinu a ...	
Ne	16.9.	Záb 8.30	Za + rodiče Adamíkové a Hošické, za děti a sourozence	
Ne	16.9.	10.00	Za + Ernu Stříbnou, manžela a rodiče z obou stran	
Po	17.9.	18.00	Za + Marii Chřibkovou, + manžela, + rodiče z obou...	
Út	18.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	19.9.	18.00	Za Jindřicha Onderku, manželku a rodiče	
Čt	20.9.	18.00	Za Alfréda Kuchejdu a rodiče z obou stran	
Pá	21.9.	Záb 18.00	Za Janu Schmuckovou, dva manžely, zetě a přízeň	
So	22.9.	7.00	Poděkování za dar zdraví a boží ochranu	
Ne	23.9.	7.00	Za + Marii Kokešovou, + manžela, syna, snachu ...	
Ne	23.9.	Záb 8.30		
Ne	23.9.	10.00	Za + otce (10 let od úmrtí) a prosba o boží pomoc a pož...	
Po	24.9.	18.00	Na daný (jistý) úmysl	
Út	25.9.	6.30	Za živé a + farníky	
St	26.9.	18.00	Na poděkování P.Bohu za dar zdraví a ochranu ...	
Čt	27.9.	18.00	Na poděkování P.Bohu za 60 let společného života ...	
Pá	28.9.	8.00	Rezervovaný úmysl kněze	Svátek
Pá	28.9.	Záb 18.00	Za Josefa Konečného, manželku a dvoje + rodiče	Svátek
So	29.9.	7.00	Za + Leoše Buhlu (výroční)	
So	29.9.	11.00	Za živé a + z rodu Holečků	
So	29.9.	ČK 17.00	Za + Richarda Zeisse, manželku, rodiče z obou stran...	
Ne	30.9.	7.00	Za + manžela, rodiče z obou stran a za živé rodiny	
Ne	30.9.	Záb 8.30	Za + rodiče Otípkovy a Zdražilovy, přízeň a živou rodinu	
Ne	30.9.	10.00	Prosba o boží požehnání, zdraví duše i těla a dary ...	
Po	1.10.	18.00	Za + Hedviku Chřibkovou, + manžela a sourozence	
Út	2.10.	6.30	Za živé a + farníky	
St	3.10.	18.00	Za + Josefa a Marii Postulkovy a dvoje + rodiče	
Čt	4.10.	18.00	Za Miroslava Nováka, matku a příbuzné	
Pá	5.10.	6.30		1. pátek
Pá	5.10.	Záb 18.00		1. pátek
So	6.10.	7.00		
Ne	7.10.	7.00	Za rodiče Dombkové, Holečkové, jejich děti, zetě ...	
Ne	7.10.	8.30	Za živé a + členy Živého růžence	
Ne	7.10.	10.00	Za členy Živého růžence	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami

Snaž se být jako tužka...

Bylo jednou jedno dítě, které si malovalo v pokojíčku pastelkami, vedle něj se posadil dědeček a začal psát dopis. V jednom okamžiku se ho dítě zeptalo:

„Dědo, co to děláš? Píšeš zase vyprávění o mně?“ Dědeček přestal psát, usmál se a vnoučkovi řekl: „Píšu o tobě. Víš, ale důležitější než slova je tužka, kterou používám. Líbilo by se mi, kdyby ses jí podobal, až vyrosteš.“

Vnuk se na tužku zvědavě podíval, ale nic zvláštního na ní neviděl. Zeptal se: „Co je na ní tak výjimečného?“

Dědeček odpověděl: „Záleží na způsobu, jak se na věci díváš. Tužka má pět vlastností, které, pokud si je dokážeš v životě udržet, z tebe udělají člověka žijícího v pokoji se všemi.“

- První vlastnost: Můžeš dělat velké věci, ale nikdy nezapomeň, že existuje ruka, která tvoje kroky řídí. Tu ruku nazýváme Bohem a On tě vždycky povede podle své vůle. Nech se jím vést...
- Druhá vlastnost: Občas musíš přestat psát a použít ořezávátko. Způsobí sice tužce trochu utrpení, ale nakonec bude ostřejší. Musíš být tudíž schopný vydržet bolest, protože z tebe udělá lepšího člověka.
- Třetí vlastnost: S tužkou máme vždycky možnost použít gumu a vymazat, co jsme napsali špatně.
- Čtvrtá vlastnost: Na tužce není nejvýznamnější dřevo ani tvar, ale náplň uvnitř. Pečuj neustále o to, co se děje ve tvém nitru.
- Pátá vlastnost: Vždycky po ní zůstane čára. Stejně i ty bys měl vědět, že všechno, co v životě uděláš, zanechá stopu. Snaž se tedy být si vědom všeho, co děláš.

zpracováno podle knihy [Další příběhy pro uzdravení duše](#), kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Věra Dudová

SVĚTEC MĚSÍCE

SV. PIUS Z PIETRELCINA - PÁTER PIO

23. září - připomínka

Páter Pio, vlastním jménem Francesco Forgione se narodil 25. května 1887 v jižní Itálii blízko Neapole v chudé rodině. Již od dětství toužil po zasvěceném životě.

Francesco vstoupil v 16. letech do noviciátu kapucínského řádu, spolu s kapucínským hábitem přijal řeholní jméno Pio. Na studiích filosofie a teologie vážně onemocněl. Měl tuberkulózu v pokročilém stádiu. Lékaři mu dávali tak měsíc života. Nezemřel. Měl velkou touhu stát se knězem a odsloužit aspoň jednu mši svatou.

V roce 1910, přesněji 10. srpna, to mu bylo 23 roků, přijal kněžské svěcení.

Pro špatný zdravotní stav musel zůstat několik let doma, v klášteře o kandidáta na smrt neměli zájem. Brzy po té začal vnímat bolesti na rukou a nohou a 20 září 1915, když se modlil v boudě ze slámy ve vinohradu, dostal neviditelná stigmata. Nebylo nic vidět, jen cítil prudké bolesti na rukou, na nohou a v boku.

Protože se o něm začalo mluvit, rozhodli se představení jej poslat do jednoho zapadlého kláštera v San Giovanni Rotondo. Usoudili, že když je to, co se s ním děje dílo lidské, tak tento klášter je nejlepší místo k zapomnění. Jestli však je to dílo Boží, tak se musí prosadit i v tomto zapadákově. Tam zůstal Páter Pio až do své smrti.

Viditelná stigmata obdržel 20. září 1918. Svému duchovnímu vůdci dva dny na to napsal, že po slavení mše svaté, byl v choru před křížem při modlitbě zaskočen nepopsatelným ztišením všech smyslů. Najednou stál před „tajemnou Osobností.“ Když pak ta odešla, měl viditelně ruce, nohy i bok probodnuty a krev z nich proudem tekla. Tato událost se pro veřejnost utajila necelý rok, tedy do června 1919. Tehdy se z poslušnosti nechal poprvé se svými stigmaty fotografovat. (viz. obr. nahoře z roku 1919).

Poté se zpráva o Páteru Piovovi a jeho stigmatěch roznesla rychlostí blesku. Zároveň se šířila zvěst o jeho hlubokém náboženském životě a o neobyčejných jevech, spojených s jeho osobou. To způsobilo, že za ním přicházelo stále více lidí. Klášter se měnil v poutní místo. Kostel se plnil, zatímco ostatní chrámy v okolí zely prázdnotou. To vzbudilo nevoli jeho kolegů.

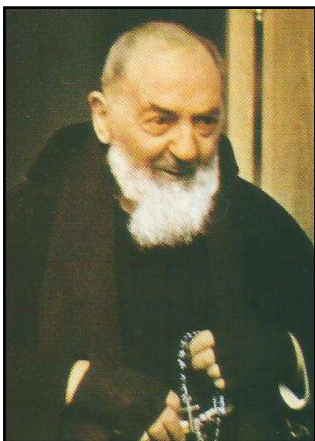
Byl pokládán za podvodníka, podezřívali ho, že rány si způsobuje sám a že používá voňavky, neboť z jeho krvácejících ran vycházela libá vůně. Proto v letech 1922-23 došlo ke zkoumání pravosti stigmat. V té době mu bylo zakázáno sloužit veřejně mši svatou, odepisovat na dopisy, kterých mu přicházely desítky a v roce 1931 mu byla zakázána kněžská služba vůbec. Mohl sloužit jen soukromou mši svatou v domácí kapliče a to vždy v jiném čase.

Po celou dobu ho navštěvovali a zkoumali lékaři, spolu s vyššími státními i církevní úředníci a on všechny okouzloval svojí prostotou, vnitřním pokojem, dobrotou, zbožností a úplnou odevzdaností se do Boží vůle. Shodli se nakonec v názoru, že jeho stigmata jsou pravá a že páter Pio je člověk, kterého si Bůh vyvolil a zvláštním způsobem obdaroval.

V roce 1933 mohl páter Pio opět sloužit mši svatou za účasti věřících a zpovídat ve zpovědnici. Zájem o zpověď u něj byl nebývalý. Zpovídal až 18 hodin denně. Lidé přicházeli už ve dvě hodiny ráno. Kostel praskal ve švech. Ke zpovědi se mnohdy dávala i pořadová čísla. Uvádí se, že muži čekali až čtyři, a ženy až osm dní.

K jeho mimořádným schopnostem patřilo nahlížení do srdcí těch, kteří přistupovali ke svaté zpovědi. Mnohdy jim při zpovědi připomínal hříchy na které dávno zapoměli. Nahlížel do minulosti i do budoucnosti.

Předpověděl mnoho událostí, které se splnily. Mezi nimi předpověděl i mladému knězi z Polska, Karlu Wojtylovi, který mu přijel osobně poděkovat za pomoc při uzdravení příbuzné, že se stane papežem a že na něj bude spáchán atentát.

Velkým a také známým dílem otce Pia je „Dům úlevy.“ Rozhodl se ho vybudovat, když viděl velké množství tragedií, které postihují chudé. Zakládací listina Domu úlevy byla podepsána v roce 1940 a samotná stavba začala roku 1947. Nechtěl, aby se domu říkalo nemocnice, protože nemocnice je místo utrpení. Trval na tom. Aby byl postaven dům úlevy pro chudé.

Otec Pio odsloužil 22.zářím poslední mši svatou ve svém životě. Následující den o půl třetí ho Pán povolal k sobě. Bylo mu 81 roků.

**Pater Pio byl blahořečen 2. května 1999,
a svatořečen 26.června 2002.**

(Živé příběhy z jeho života, na něž se už nedostalo, budou zveřejněny v dalším čísle)

Připravila Marie Ohřálová

CO JSME PROŽÍVALI V SRPNU ?

POUŤ DO HRABYNĚ

V neděli 19.8.2012 se naši farníci vydali na již tradiční pouť za Pannou Marií Nanebevzatou do Hrabyně. Odjezd autobusu byl v 15.00 hodin od Červené kaple, se zastávkou na Náměstí C.Lelka.

Autobus nebyl zcela naplněn , jelikož mnoho poutníků se na pouť vydalo po vlastní ose - auty.

Přede mší svatou se poutníci společně pomodlili slavný růženec a litanie loretánskou.

Kdo chtěl, mohl po tu dobu navštívit pouťové atrakce a stánky.

Mše svatá začínala v 17.00 hodin a byla jako vždy sloužena za poutníky z Dolního Benešova, Hatě a Darkovic. Sloužil jí P.ThLic Marek Kozák společně s našim panem farářem otcem Pavlem a jáhnem.

Po mši svaté poděkoval hrabyňský pan farář

poutníkům za účast,

a také za sobotní pěší procesí farníků z Bohuslavic, kterého se zúčastnil i otec Pavel, který také celebroidl sobotní poutní mši svatou.

Dle informací poutníků . foto P. Pavel Kuchař

Marie Ohřálová

POUTNÍ MÍSTO HRABYNĚ

Každým rokem 15. srpna, prožíváme slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Každým rokem směřují naše kroky, dnes již spíše dopravní prostředky, na tohle místo, vždy v neděli, která je nejbližší této slavnosti.

Stalo se již tradicí, že jsou na tomto poutním místě slouženy mše svaté za poutníky z farností širokého okolí. Co ale o Hrabyňském poutním místě víme?

První zmínka o Hrabyni pochází z roku 1377. První dřevěná kaple Nanebevzetí Panny Marie je uváděna v roce 1497. Začátek těchto tradičních mariánských slavností sahá až do 18. století. Zděný kostel vybudovali v letech 1723 – 31 majitelé panství, hrabata Mistrovští.

Do nynější podoby byl tento chrám zbudován úsilím vlasteneckého kněze P. Jana Bohma v letech 1885-86.

Ke vzniku tohoto poutního místa se váží dvě legendy. Podle první byl obraz Panny Marie v době válek ukryt neznámým cizincem hustém houští na místě dnešního kostela. Ten se ale patrně pro nemoc, nebo úmrtí nemohl pro obraz vrátit. Později byl obraz nalezen pasáčkem vepřů, který zde hledal své zaběhlé stádo.

Podle druhé pověsti vypráví o sedlákovi, který jel do míst dnešního kostela s vozem naloženým dřevem. Nemohl však vyjet nahoru. Aby ulehčil svým koním, shodil svého synka spícího na voze tak nešťastně, že ho zabil. Pod dojmem hrůzného činu vykonal kající pouť do Říma. Tam požádal papeže o rozhrěšení. Papež mu ho udělil. Dal mu však obraz Panny Marie, aby na místě, kde zabil své dítě postavil kapli a do ní zavěsil tento obraz. Tolik z pověstí o Hrabyni.

OKÉNKO DO SVATÉ ZEMĚ

NAZARET

Nazaret je největší město na severu Svaté země, v dolní části Galileje. Rozprostírá se na zelených pahorcích asi 25. kilometrů jihozápadně od Genezaretského jezera a asi 9 kilometrů na západ od hory Tábor, kterou jsme navštívili minule. Od Jeruzaléma je vzdálené asi 150 kilometrů na sever. Je hlavním městem tamního regionu a jeho nadmořská výška je 300 m. n. m.

Nazaret měl bouřlivou historii. Byl obsazen Římany, později Araby a pouze během období křížáckých výprav (koncem jedenáctého století), když byl biskupským sídlem a administrativním centrem Galileje, prožíval období rozvoje.

Ve druhé polovině třináctého století byl rozbořen a opuštěn. Růst a městský rozvoj této někdejší vesnice, která byla svědkem Ježíšova dětství, je relativně nedávný. Až téměř v sedmáctém století, kdy se tu natrvalo usídlila františkánská komunita, zde byly vytvořeny příhodné podmínky pro další osídlování.

Nazaret dnešních dnů je směsicí ras a náboženství. Je to velmi příjemné město, kde žijí obyvatelé ve vzájemné symbiose, i přes velkou náboženskou rozmanitost. Vedle židů tvoří početně největší skupinu arabští muslimové, menší skupiny tak tvoří Melchité, ortodoxní Řekové, římsktí katolíci, maronité a další menší církve. Žije zde přes 72 tisíc obyvatel, ale město má i novou část, zvanou Nazaret Ilit (horní Nazaret), kde žijí především židé, a tak celkem město čítá přes 100 tisíc lidí.

Přesto že i toto město podlehlo modernizaci, je zde mnoho míst která nás vtáhnou do minulosti.

BAZILIKA ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ

„Když byla Alžběta v šestém měsíci , byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria. Přistoupil k ní a řekl: „ Bud' zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou.“ Ona se nad těmi slovy velmi zarazila a uvažovala, co ten pozdrav znamená. Anděl jí řekl: „Neboj se Maria, vždyť jsi nalezla milost u Boha. Hle počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš.“
(Lukáš 1, 26-30)

Bazilika Zvěstování je nejpůsobivější architektonickou a uměleckou stavbou Nazaretu a pohled na ni je úchvatný. Její moderní vzhled je zvýrazněn kopulí. Bazilika byla budována v Itálii v letech 1960 – 1969. Navrhl ji tehdy neznámý, ale touto bazilikou proslavený italský architekt Giovanni Muzio. Je to již pátá stavba na tomto místě od

roku 365. Poslední z nich, františkánský kostel, byl rozebrán, aby uvolnil místo tomuto současnému chrámu.

Toto je centrum všech poutníků. Právě zde Maria řekla Bohu své slavné Fiat. Zde se stalo Slovo Tělem. Tady začaly křesťanské časy.

INTERIER BAZILIKY

Samotná bazilika má dvě podlaží, která jsou středem vzájemně propojena. V dolním chrámu navštívíme jeskyni zvěstování. Je to dům, kde Maria žila, od svého dětství až do doby této události a kde ji navštívil archanděl Gabriel. Právě zde se Slovo stalo Tělem.

Na obrázcích vidíme místo, které přitahuje všechny poutníky. Je to část dolního chrámu se vstupem do jeskyně Zvěstování. Dále oltář označující místo zvěstování a způsob, jakým poutníci uctívají toto jedinečné místo. Mnohdy to není jen dotek ruky, ale i políbení tohoto svatého místa.

KOSTEL SVATÉHO JOSEFA S KRYPTOU SVATÉ RODINY

Ke komplexu baziliky Zvěstování Páně patří kostel svatého Josefa.

Je postaven nad tradičním místem domu Svaté rodiny s tesařskou dílnou.

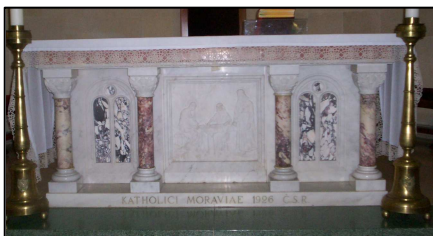
V byzantském období zde stála malá bazilika, poté ve 13. století křížácký chrám a v 17. stol. františkánská kaple.

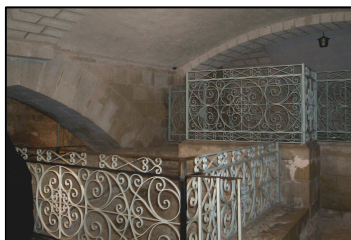
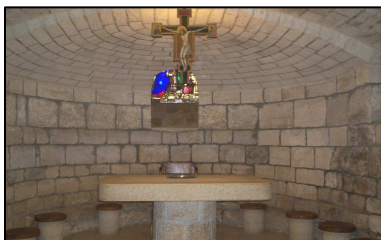
Současný chrám byl vysvěcen r. 1914. Když se poutník pozorně zadívá na hlavní oltář, nemůže si

nepovšimnout latinského nápisu „*Catolici Moravice 1926 Č.S.R.*“, tedy Moravští katolíci letopočet 1926 Československá republika. Ano, tento oltář byl pořízen z darů Spolku poutníků diecézí moravských do Svaté země.

Když se zadíváme do kostela svatého Josefa dnes, nevidíme celý oltář Svaté rodiny tak, jak jej Moravané před 84 lety věnovali. Na svém místě už stojí jen jeho spodní třetina s oním nápisem. Prostřední část se svatostánkem je umístěna v pravé boční lodi a horní část, - socha Svaté rodiny z bílého mramoru, je zasazena do výklenku venkovní zdi kostela poblíž vchodu. (obr. vpravo nahoře)

Po schodech se dostaneme do prostor pod kostelem a podíváme se do krypty Svaté rodiny. Je to obydlí, nebo spíše jeskyně, kde bydlel svatý Josef, kde si přivedl Pannu Marii a kde se po smrti Heroda vrátili z Egypta. Tady pokojně žila Svatá rodina, zde Ježíš vyrůstal, zde žil do svých 30. let.

Schváleno průvodcem ve svaté zemi.

Text a foto: Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

VLČÍ ZPOVĚĎ

Jeden vlk dostal jednoho dne výčitky svědomí, a tak přišel do horského kostelíka a řekl faráři:

„Chtěl bych se vyzpovídat.“

„Jsi si tím jistý?“ zeptal se ho ten dobrý farář.

„Samozřejmě, ujišťuji tě, že se chci vyzpovídat.“

„Tak pojďme do zpovědnice.“

„Neumíš si ani představit,“ začal vlk, „kolik ovcí jsem roztrhal, chudinky, klidně spaly a já... jsem je snědl...“ Vlk vzlykal: „Zaútočil jsem i na jednoho pastýře, to je hrozné. Jsem hrozný a ničemný hříšník...“

Kněz ho poslouchal, ale všiml si, že vlk je nějak neklidný a vrtí se, jako by se už nemohl dočkat, až bude pryč.

Farář se trochu zlobil a řekl mu:

„Když mi tu vypočítáváš své hříchy, buď aspoň chvíli v klidu!“

„To nic, otče, ale kdyby sis mohl trochu pospíšet...“

„Ale proč?“

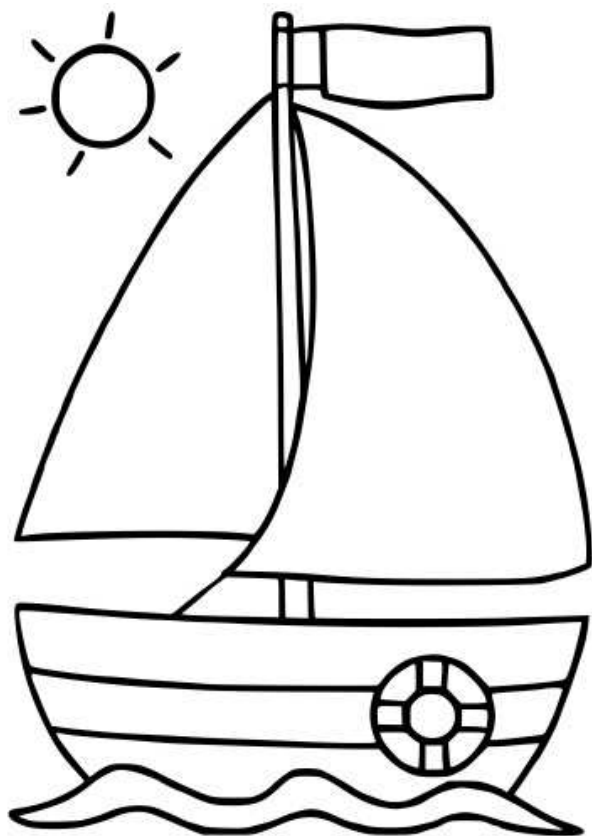
„Protože... slyším ovčí zvonce.“

Neved' nás v pokušení.

Z knihy Bruna Ferrera „KVĚTINY pro duši“. Vydalo nakladatelství Portál 2009, přeložila Veronika Matíášová.

Vybrala a připravila Marie Ohřálová

Můžeš si malovat a můžeš se smát

Ptá se máma pepíčka: "Proč krmíš slepice čokoládou?"
On odpoví: "Aby mi snesly kindrvejce."

Honzík jde s rodiči do ZOO a jak přijdou do pavilónu šelem, Honzík se
hned hrne ke lví kleci, ale rodiče ho napomenou:

"Honzíku, nechod' k té kleci!"
"Ale neboj mami, já mu neublížím."

Věra Dudová

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné
a sváteční chvíle

POZVÁNKA

**Poděkování
za úrodu
15. září 2012**

11:00 hod.

**- mše sv.
poděkování
za úrodu**

od 13:00 hod.

**- program
Na nádvoří fary
(občerstvení, hudba,
tombola,...)**

- host

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22
Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, Věra Dudová, Marie Ohřálová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>
vychází první neděle v měsíci za dobrovolný příspěvek.

Zapsáno do evidence periodického tisku Ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917